

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A6-0170/2006

8.5.2006

BETÄNKANDE

om ytterligare integrering inom sektorn för finansiella tjänster
(2006/2081(INI))

Utskottet för ekonomi och valutafrågor

Föredragande: Joseph Muscat

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	10
ÄRENDETS GÅNG	14

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om ytterligare integrering inom sektorn för finansiella tjänster (2006/2081(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 26 oktober 2005 om gränsöverskridande konsolideringar inom EU:s finanssektor (SEK(2005)1398),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 oktober 2005 om EU-interna investeringar inom sektorn för finansiella tjänster¹,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 maj 1999, Att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna – en handlingsplan (KOM(1999)0232),
- med beaktande av vitboken av den 1 december 2005 om politiken för finansiella tjänster 2005–2010 (KOM(2005)0629),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG av den 9 mars 2005 om en ny organisationsstruktur för kommittéer på området finansiella tjänster³,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag⁴,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv om omarbetning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut och rådets direktiv 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (KOM(2004)0486),
- med beaktande av sin resolution av den 28 april 2005 om det nuvarande tillståndet för integreringen av EU:s finansmarknader⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 21 november 2002 om tillsynsregler i Europeiska unionen⁶,

¹ EUT C 293, 25.11.2005, s. 2.

² EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

³ EUT L 79, 24.3.2005, s. 9.

⁴ EUT L 294, 10.11.2001, s. 1.

⁵ EUT C 45 E, 23.2.2006, s. 140.

⁶ EUT C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A6-0170/2006), och av följande skäl:
 - A. EU:s ekonomi står inför flera olika utmaningar både globalt och internt, till exempel intensiv konkurrens, låg tillväxt, en åldrande befolkning och växande pensionsansvar.
 - B. Målet med stabilitet och säkerhet på finansmarknaderna måste stå i proportion till insatserna för att minska hindren för gränsöverskridande finansiell verksamhet.
 - C. Starka, stabila och effektiva finansmarknader och finansinstitut spelar en avgörande roll för att möta finansieringsbehoven hos olika ekonomiska aktörer i EU och för att stärka tillväxten och sysselsättningen.
 - D. En stabil och konkurrenskraftig sektor för finansiella tjänster får kundernas förtroende om konsumentskyddet håller en hög nivå.
 - E. Konsolideringar skapar en potential för stora, omfattande ekonomier, för synergier och kostnadseffektivitet och kan, om de kopplas till en ytterligare integration av marknaden, stimulera tillväxten och bidra till investeringar genom att främja marknadernas likviditet och effektivitet.
 - F. Beslutsfattare i EU och på nationell nivå bör utarbeta ett regelverk och ett tillsynssystem som stimulerar tillväxt, förbättrar EU:s konkurrenskraft, garanterar lika villkor för alla, tryggar marknadernas effektivitet, integritet, öppenhet och det finansiella systemets stabilitet samt skyddar insättare, investerare och försäkringstagare.
 - G. Huvudsyftet för all politik på detta område bör vara att trygga konsumenternas behov och möjligheter att välja bland kvalitetsprodukter.
 - H. Både anställda och kunder är viktiga intressenter i finansinstitut som genomgår företagssamgåenden och -förvärv.
 - I. Det är nödvändigt att ta itu med orättvisa nationella seder, protektionism och diskriminerande åtgärder eftersom de delar upp marknaden och berövar konsumenterna de fördelar som konsolideringar ger.

Allmänna perspektiv

1. Europaparlamentet anser att konsolideringar på finansmarknader är en viktig marknadsutveckling, om än inte den enda, och att dessa utgör ett svar på den växande konkurrensen inom EU såväl som globalt.
2. Europaparlamentet anser att konsolidering på finansmarknaderna inte bör syfta till att nå ett visst antal finansinstitut och att den måste stå i proportion till konkurrensen på finansmarknaderna.

3. Europaparlamentet noterar att företagssamgåenden och -förvärv fortfarande är finansinstitutens vanligaste tillväxtstrategi. Parlamentet noterar också att konsolideringseffekter i en modern ekonomi kan uppnås på många olika sätt, t.ex. genom affärsallianser mellan institut, outsourcing eller insourcing av backofficeverksamhet, backofficesamarbete och skapande av gemensam infrastruktur tillsammans med konkurrenter (t.ex. clearing- och avvecklingssystem).
4. Europaparlamentet gläder sig åt de positiva effekter som euron och handlingsplanen för finansiella tjänster har haft för integrationen av finansmarknader som inte berör privatkunder, för marknadsinsyn och likviditet, samt för att modernisera och fullborda EU:s finansiella regelverk, även om den gemensamma valutans alla konsekvenser för integrationen av finansmarknaderna ännu inte har förverkligats.
5. Europaparlamentet noterar att företagssamgåenden och -förvärv och omstruktureringar, som sannolikt inverkar positivt på konkurrenskraften, ofta ses som något negativt och befaras leda till att arbetstillfällena försvinner, vilket ibland inträffar särskilt i vissa regioner.
6. Europaparlamentet noterar den intensiva konsolidering som ägt rum genom gränsöverskridande företagssamgåenden och -förvärv i de nya medlemsstaterna under de senaste tio åren. Parlamentet vill i detta avseende även påminna om hur viktiga sunda och stabila finansiella system är för små ekonomier.
7. Europaparlamentet påminner om att konsolideringar inte bör betraktas som ett politiskt självändamål utan bör innebära tydliga fördelar för ekonomin genom att stimulera tillväxt, främja innovation, främja konkurrens, förbättra tillgången till finansiering, göra det möjligt för finansinstitut att utnyttja synergier och kostnadseffektivitet samt ge konsumenterna tillgång till större urval och högre kvalitet samtidigt som de säkerställer en rimlig nivå av konsumentskydd.
8. Europaparlamentet kräver att uppmärksamhet riktas mot konsolideringseffekterna på sysselsättningen inom finanssektorn genom omstrukturering av ägande och verksamhet och framför allt genom outsourcing. Parlamentet uppmanar sektorn att vidta kompletterande åtgärder för omskolning och utbildning av finansinstitutens personal i enlighet med Lissabonstrategins mål och bli en mer kunskapsintensiv ekonomi.
9. Europaparlamentet anser att finansinstitutens mångfald, som bättre återspeglar de skiftande finansieringsbehoven hos juridiska personer, små och medelstora företag och konsumenter, bör bevaras och att gemenskapslagstiftningen därför inte bör gynna någon affärsmodell eller bolagsstruktur eller något slags produkt framför någon annan.
10. Europaparlamentet anser att de finansiella tjänsternas utformning på EU-nivå bör göra det möjligt för strukturer av olika karaktär och olika storlek att samexistera, så att utrymme ges för effektiva och konkurrenskraftiga aktörer både på internationell nivå och inom lokala nätverk.
11. Europaparlamentet anser att mångfalden i fråga om finansiella produkter måste säkerställas för att konsumenternas olika och skiftande behov skall kunna tillgodoses.

Hinder för gränsöverskridande konsolideringar

12. Europaparlamentet noterar att olika hinder gör att den gränsöverskridande konsolideringen inom finanssektorn är mindre än den inhemska konsolideringen, särskilt inom banksektorn, i EU. Parlamentet noterar de hinder som identifierats genom kommissionens undersökning.
13. Europaparlamentet framhåller att det, inom den inre marknaden, bör vara möjligt att uppnå ekonomiska synergier och kostnadseffektivitet på grund av konsolideringar och att dessa inte bör hämmas av otillbörliga hinder som skattehinder och olika tillsynsordningar. Parlamentet stöder kommissionens avsikt att ta itu med dessa hinder. Parlamentet noterar svårigheterna för finansinstitut som vill uppnå kostnadseffektivitet och skal- och stordriftsfördelar genom att sälja samma eller identiska produkter i olika länder och uppmanar kommissionen att undersöka dessa svårigheter ytterligare.
14. Europaparlamentet påpekar att marknadsaktörerna i samband med företagssamgåenden och -förvärv och omstruktureringar bör beakta sitt sociala ansvar. Parlamentet påpekar också att det enda sättet att vinna EU-medborgarnas förtroende för globaliseringsprocessen är att stärka en social marknadsekonomi med fler och bättre arbetstillfällen.
15. Europaparlamentet medger den viktiga roll som nationella tillsynsmyndigheter spelar för tillsynen av nationella finansmarknader och finansinstitut samt för att trygga deras kreditvärdighet.
16. Europaparlamentet framhåller att nationella skillnader gällande regler och normer för tillsynen kan leda till minskad marknadseffektivitet och öka driftskostnaderna för de finansinstitut som arbetar över gränserna, vilket skulle försvaga de gynnsamma effekterna av den gemensamma finansmarknaden och i sista hand leda till en fragmentering av den.
17. Europaparlamentet är bekymrat över att finansinstitut som försöker utveckla sina strategier på EU-nivå ofta ställs inför kostnadskrävande och tidsödande regelverk och tillsynssystem samt skiftande rapporteringskrav.
18. Europaparlamentet anser att ökad konvergens när det gäller tillsynsregler och -normer skulle kunna minska de negativa konsekvenserna av att ha skiljaktiga tillsynssystem och skulle kunna förbättra marknadseffektiviteten. Parlamentet välkomnar de framsteg som uppnåtts av Europeiska banktillsynskommittén och uppmuntrar dess fortsatta arbete.
19. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som nåtts av nivå 3-kommitteerna (Europeiska banktillsynskommittén, Europeiska värdepapperstillsynskommittén och Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner) med att uppnå större samordning av tillsyn och uppmuntrar deras fortsatta arbete.
20. Europaparlamentet noterar att integrationen av finansmarknader som inte berör privatkunder nästan har slutförts och framför allt att integrationen av

penningmarknaderna kommit långt och att tillkännagivanden om höjningar och sänkningar av räntan snabbt och korrekt återspeglas i marknadspriserna.

21. Europaparlamentet beklagar att flera skattehinder, särskilt koncernintern moms och bristen på neutralitet och bristen på rättslig säkerhet vid momshantering av finansiella tjänster, leder till minskade synergier och sämre kostnadseffektivitet och uppmanar kommissionen att utarbeta förslag om hur man skall komma till rätta med dessa hinder.
22. Europaparlamentet konstaterar att idag begränsar stora icke-återbetalbara momskostnader och företagsinterna avgifter i stor utsträckning potentiella besparingar från gränsöverskridande konsolidering.
23. Europaparlamentet noterar att dagens skattehantering av vinstutdelning i vissa medlemsstater i EU främjar inhemsk utdelning i stället för utdelning i EU. Parlamentet noterar också när det gäller utdelning i EU att utländsk källskatt fortfarande kan utgöra en avsevärd börda för enskilda aktieägare och leder till att nettovinsten på deras utländska investeringar i EU minskar betydligt.
24. Europaparlamentet anser att ytterligare integration av finansmarknaderna bör medföra ett större utbud av bättre kvalitetsprodukter för konsumenterna och bör göra det möjligt för företag att sälja sina produkter över gränserna utan att man skadar konkurrensen inom EU:s finansmarknader. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en klar och tydlig strategi för en integrering av finansmarknaderna.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och sektorn för finansiella tjänster att fortsätta att diskutera fördelarna och nackdelarna med en så kallad "26th regime" för finansiella tjänster vilket EU-medborgare som flyttar kan behöva för sin verksamhet i andra medlemsstater så att de kan använda tjänsteleverantörer som de känner och endast behöver hantera en enkel standarduppsättning av bestämmelser. Parlamentet uppmanar kommissionen att i synnerhet fastställa den rättsliga grunden, säkerställa konsumentskyddet på hög nivå och fastställa de komponenter som behövs för harmonisering och ett lämpligt tillsynssystem.
26. Europaparlamentet anser att den europeiska bankmarknadens pluralistiska struktur, där finansinstitut kan ha olika rättslig form beroende på sina olikartade affärsmål, är en tillgång för den europeiska ekonomin och inte bör ifrågasättas.

Regelverk och tillsynssystem

Marknadens struktur

27. Europaparlamentet noterar att graden av marknadskoncentration i vissa medlemsstater har gett anledning till oro när det gäller europeiska bankers och andra finansinstituts marknadsstruktur, uppträdande och beteende.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och de nationella konkurrensmyndigheterna att samvetsgrant granska koncentrationen av

finansmarknader och finansinstitut i enlighet med EG-fördraget och EG-domstolens rättspraxis.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att medlemsstaterna tillämpar den relevanta lagstiftningen konsekvent.
30. Europaparlamentet begär att kommissionen skall undersöka konsolideringens konsekvenser för finansiering av små regioner och små och medelstora företag i viktiga regionala finanscentrer.

Tillsyn

31. Europaparlamentet välkomnar de åtgärder som EU nyligen har vidtagit när det gäller tillsynen av stabiliteten, särskilt förslaget till kapitalkravsdirektiv där principen om hemlandskontroll förs fram, vilket skulle innebära en väsentlig förändring av det nuvarande tillsynssystemet som nu innehåller nya bestämmelser om samarbete mellan nationella ansvariga myndigheter, tillsynskrav och ökade befogenheter för konsolideringstillsynsmannen när det gäller värderingen av riskmättningsmodeller. Parlamentet anser att denna förändring, inom ramen för den nuvarande lagstiftningen, bör kompletteras med en tydlig och balanserad fördelning av makt och ansvar mellan hemlandets och värdlandets tillsynsmyndigheter, utan beaktande av översynsbestämmelserna i direktivet.
32. Europaparlamentet noterar att den omvandling av sin bolagsstruktur som viktiga finansgrupper i EU har genomfört har fått betydande konsekvenser för de berörda tillsynsmyndigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att övervaka situationen och undersöka om det finns några verkliga effekter på strukturerna för tillsyn och krishantering.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina förslag ta hänsyn till svårigheterna för vissa nationella tillsynsmyndigheter att ingripa på marknader som kännetecknas av en mycket stor förekomst av utländskt kapital.
34. Europaparlamentet noterar att en kris som sprider sig utanför nationella jurisdiktioner inte kan hanteras enskilt av nationella myndigheter på finansmarknader som integrerats i hög grad. Parlamentet anser i detta avseende att det nuvarande nätverket av nationella tillsynsmyndigheter, tillsynsarrangemang och icke rättsligt bindande avsiktsförklaringar kanske inte är tillräckliga för att ta itu med en kris som beror på ett marknadsammansbrott eller på viktiga gränsöverskridande finansgrupper. Parlamentet anser att samarbete och ömsesidig tillit mellan tillsynsmyndigheter vid kriser är av avgörande betydelse och uppmanar kommissionen och behöriga nationella myndigheter att tillsammans utarbeta lämpliga förslag till effektiv krishantering för vidare diskussion i parlamentet.
35. Europaparlamentet anser att EU:s styrka i internationella förhandlingar med anknytning till framför allt banktillsyn kommer att öka om dess interna förfaranden görs tydligare.

36. Europaparlamentet noterar att frågan om långivare i sista hand måste lösas för att diskussionerna om finansiell tillsyn i EU skall få en tydlig inriktning. Parlamentet betonar i detta sammanhang att ett tydligt fastställande av ansvarsområden är nödvändigt.
37. Europaparlamentet konstaterar att det nuvarande tillsynssystemet leder till omfattande rapporteringskrav på bankerna och att det därför är en viktig uppgift för alla tillsynsorgan att samordna normerna.
38. Europaparlamentet anser att det är hög tid för EU-institutionerna och särskilt för parlamentet att initiera en debatt om tillsynen av EU:s finansmarknader. Parlamentet begär därför att en expertgrupp skall tillsättas för att studera och före slutet av 2006 rapportera om vilka konsekvenser konsolideringen av marknader och finansinstitut har för tillsyn, finansiell stabilitet och krishantering. Parlamentet begär att kommittén i detta avseende skall föreslå konkreta idéer om hur flerdubbla rapporteringskrav kan förenklas och hur det nuvarande systemet kan förbättras och slutligen funderar kring de europeiska, finansiella tillsynsmyndigheternas behov och uppbyggnad.

o o
o

39. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

Konsolideringar inom finanssektorn är inte något nytt fenomen men utvecklingen har på senare tid tagit fart och omfattning har ökat, på grund av att EU:s finansmarknader integreras. Samtidigt är detta inte enbart en europeisk utan en internationell utveckling som drivs fram av strukturförändringar, tekniska framsteg och en allt mer intensiv global konkurrens.

Denna process kan anta olika former, från organisk tillväxt i form av utländska filialer och dotterbolag till företagssamgåenden och -förvärv. Inom EU har avregleringen och EU-institutionernas konsekventa åtgärder på konkurrensområdet förenklat processen, som tagit fart genom införandet av euron, tydliga och väl genomförda konkurrensregler och finansiell lagstiftning.

Konsolideringar genomförs på olika nivåer. I Europa kan vi se en stark marknadskonsolidering. Det åtgärds paket för handlingsplanen för finansiella tjänster som nyligen antogs innebär i detta avseende att den marknadsintegration som inte berör privatkunder har tagit ett stort steg framåt. Banker, försäkrings- och finansinstitut, som tidigare återspeglade nationella gränser och traditionella uppdelningar av finansverksamheten (som bankverksamhet, försäkringar och värdepapper samt fondförvaltning), blir i allt högre utsträckning allmängiltiga med avseende på vilka produkter och tjänster som de erbjuder samtidigt som de är verksamma över gränserna. I takt med integrationen av Europa har företagssamgåenden och -förvärv av banker och andra finansinstitut nästan blivit vardagsmat och lett till att enorma finansgrupper och finanskonglomerat har bildats som opererar under olika rättssystem i Europa.

Det finns olika uppfattningar om konsolideringar. Å ena sidan uppfattas de som en viktig pådrivande kraft som stärker den europeiska ekonomins konkurrenskraft, skapar stora finansgrupper och finanskonglomerat, gör det möjligt för företag att uppnå en kritisk massa och förverkliga viktiga synergier, stora och omfattande ekonomier och kostnadseffektivitet, och, viktigast av allt, att erbjuda konsumenterna ett större urval finansiella produkter till ett bättre pris.

Å andra sidan innebär konsolideringar även en risk för negativa effekter som har sitt ursprung i en hög koncentrationsgrad, ömsesidigt beroende och systemrisker om viktiga finansinstitut och finanskonglomerat som opererar i flera medlemsstater skulle tvingas ställa in betalningarna.

Det är vidare en vanlig uppfattning att koncentrationen av marknadsmakt till några få viktiga finansinstitut och finanscentrer kan beröva regioner och små och medelstora företag tillgång till sådana billiga finansieringsmöjligheter som de så väl behöver, att starka finansgrupper kommer att tränga ut mindre finansinstitut från marknaden och att konsumenternas valmöjligheter kommer att begränsas till standardprodukter.

Den nuvarande situationen och framtidsutsikter

Företagssamgåenden och -förvärv är den vanligaste strategin för marknadstillträde och tillväxt. Även om de hittills i huvudsak har genomförts på nationell nivå, så visar det faktum

att det finns stora gränsöverskridande grupper och finanskonglomerat att det finns en betydande aptit för expansion både till andra sektorer och över EU:s gränser.

Några av de mest anmärkningsvärda exemplen på konsolidering i banksektorn har ägt rum under de senaste tio åren i de nya medlemsstaterna som har upplevt en stor mängd gränsöverskridande samgåenden och förvärv. Som ett resultat av detta präglas deras finanssektorer för närvarande både av en hög koncentrationsgrad och en hög andel utländskt ägande.

Utvecklingen i några regioner¹ kan tyda på att gränsöverskridande verksamhet ökar i framtiden. I Beneluxländerna och i Skandinavien tvingades inhemska aktörer att expandera över gränserna på grund av att marknaden var mättad, vilket har resulterat i att flera viktiga europeiska finansgrupper har vuxit fram.

Befintliga hinder

Många hinder² står i vägen för gränsöverskridande transaktioner, avskräcker marknadsaktörer, minskar gränsöverskridande synergier och stora, omfattande ekonomier och kostnadseffektivitet. Detta gäller särskilt:

- **Skillnader i produktsortiment:** skillnader när det gäller konsumentskyddsregler, privaträtt och konsumtionsvanor mellan olika EU-länder gör det svårt att sälja samma finansiella produktsortiment i olika medlemsstater och tvingar finansinstitut att anpassa sitt produktsortiment till medlemsstaternas regler, lagar och vanor. Detta kan leda till att stora och omfattande ekonomier minskar, till minskade ekonomiska synergier och sämre kostnadseffektivitet än vad som i annat fall hade varit möjligt att uppnå genom omlokalisering och centralisering av några av funktionerna för finansinstitut. I detta avseende skulle en avancerad integration av marknaden för finansiella tjänster till allmänheten, som skulle göra det möjligt för finansinstitut att sälja sitt produktsortiment på en större marknad, kunna verka stimulerande på den gränsöverskridande verksamhet som bedrivs av banker och finansinstitut (företagssamgåenden och -förvärv eller produkter för allmänheten som erbjuds över gränserna).
- **Konsekvenser av det nuvarande regelverket för tillsyn:** branschföreträdare hävdar att de olika tillsynssystemen innebär att gränsöverskridande företagssamgåenden och -förvärv blir mindre attraktiva. Det är tidsödande och kostnadskrävande att uppfylla kraven i flera olika rapporteringssystem och förfarandet för att få tillsynsmyndighetens godkännande samt interaktion mellan tillsynsmyndigheten i värdlandet och i hemlandet kan innebära att finansinstitutens fasta kostnader ökar då de leder till att tillsynen fördubblas och deras redovisningsskyldighet flerfaldigas.
- **Beskattning:** finansinstitut med gränsöverskridande verksamhet måste kunna hantera olika skattesystem. Momshanteringen av finansiella tjänster betraktas som ett viktigt hinder genom att det neutraliserar eventuella kostnadsvinster på grund av omlokalisering, centralisering och integrering av vissa funktioner. Dessutom anses koncernintern moms

¹ Kommissionens arbetsdokument SEK(2005)1398.

² Kommissionens arbetsdokument SEK(2005)1398.

vara ett viktigt hinder för banker och finansinstitut att organisera sig effektivt över gränserna eftersom de flesta av dem inte har någon eller endast begränsad rätt att få tillbaka moms (för varje inköp som görs av ett finansföretag tillkommer alltså en summa på 15–25 procent som inte kan återfås).

- **Ogynnsam miljö:** (politisk vilja, motstånd från de anställda, protektionistiska åtgärder).

Framtida utmaningar

Marknadens struktur

Den oerhörda hastighet med vilken strukturförändringarna sker i det finansiella systemet och det växande antalet gränsöverskridande grupper som är beredda att konkurrera globalt understryker behovet av att följa utvecklingen med avseende på marknadens struktur och koncentration. En strikt och konsekvent tillämpning av de konkurrenspolitiska reglerna jämte en lämplig tillämpning av lagstiftningen om finansiella tjänster blir i det avseendet än viktigare.

Det brådskar nu även att tänka igenom hur en lämplig ram för regler, tillsyn och krishantering bör vara utformad. En sådan ram bör göra det möjligt för de finansgrupper och finanskonglomerat som så önskar att agera på en paneuropeisk nivå för att nå ekonomiska synergier utan att detta hotar det finansiella systemets stabilitet och soliditet.

Konsolideringens konsekvenser för stabilitetstillsynen

Den senaste utvecklingen när det gäller övervakning av stabiliteten aktualiserar principen om hemlandskontroll. I kapitalkravsdirektivet introduceras principen om en konsoliderande tillsynsmyndighet. Dessutom sägs det att en modell för riskbedömningar av ett dotterbolag i ett värdland måste förklaras giltig på grundval av en ömsesidig överenskommelse mellan tillsynsmyndigheterna i värdlandet och hemlandet. Men om det saknas en ömsesidig överenskommelse och en period på sex månader har förflutit så överlåtes detta beslut, som kan få betydande konsekvenser för stabiliteten och systemet, till hemlandets tillsynsmyndighet (konsoliderande tillsynsmyndighet). Detta steg, som har betydande konsekvenser för hur stabilitetstillsynen skall utföras och för tillsynsstrukturerna i EU, bör kompletteras med en balanserad och tydlig ansvarsfördelning mellan värdland och hemland, särskilt när ett dotterbolag i ett värdland råkar ut för problem eller drabbas av en finansiell kris. Detta är särskilt viktigt för små ekonomier.

Samtidigt som den finansiella integrationen går vidare är det lika viktigt att reflektera över frågor av stort intresse för allmänheten. Det är särskilt viktigt att överväga riskerna för en potentiell systemkris, dess orsaker och frågan om långivare i sista hand.

Marknader, finansiella aktörer och infrastruktur i EU har för närvarande en hög koncentrationsnivå och de präglas även av en hög grad av ömsesidigt beroende. I finansmarknader med en hög grad av integration kan nationella tillsynsmyndigheter som agerar ensamma inte längre effektivt möta en kris utan denna skulle med lätthet kunna spridas utanför nationella jurisdiktioner utvecklas till en paneuropeisk finanskris och i sista hand drabba eurons och de europeiska ekonomiernas stabilitet.

Det nuvarande nätverket för de nationella myndigheterna i EU:s 25 medlemsstater består av olika tillsynsmyndigheter med skiftande befogenheter, ansvarsområden som i olika utsträckning är engagerade i krishantering. De nuvarande arrangemangen och avsiktsförklaringarna är inte lämpliga och tillräckliga för att hantera en paneuropeisk kris som beror på ett sammanbrott för marknader eller gränsöverskridande finanskonglomerat som är av betydelse för hela systemet.

Europeiska unionens lagstiftare bör ta initiativ till djupgående diskussioner om hur tillsynen av EU:s finansmarknader skall vara utformad för att klargöra maktbefogenheter och ansvarsfördelning mellan tillsynsmyndigheten i hemland respektive värdland och lämpliga förfaranden för krishantering och inte vänta på en stor paneuropeisk kris.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Ytterligare integrering inom sektorn för finansiella tjänster		
Förfarandenummer	2006/2081(INI)		
Ansvarigt utskott Tillstånd: tillkännagivande i kammaren	ECON 6.4.2006		
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren			
Inget yttrande avges Beslut			
Förstärkt samarbete Tillkännagivande i kammaren			
Föredragande Utnämning	Joseph Muscat 4.7.2005		
Tidigare föredragande			
Behandling i utskott	31.1.2006	20.3.2006	19.4.2006
Antagande	25.4.2006		
Slutomröstning: resultat	+: -: 0:	35 2 1	
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Pier Luigi Bersani, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, David Casa, Jan Christian Ehler, Elisa Ferreira, Jean-Paul Gauzès, Robert Goebbels, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Wolf Klinz, Christoph Konrad, Guntars Krasts, Kurt Joachim Lauk, Astrid Lulling, Gay Mitchell, Cristobal Montoro Romero, Joseph Muscat, John Purvis, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Eoin Ryan, Peter Skinner, Margarita Starkevičiūtė, Sahra Wagenknecht, John Whittaker		
Slutomröstning: närvarande suppleant(er)	Jorgo Chatzimarkakis, Harald Ettl, Satu Hassi, Ján Hudacký, Werner Langen, Thomas Mann, Corien Wortmann-Kool		
Slutomröstning: närvarande suppleant(er) (art. 178.2)	Íñigo Méndez de Vigo		
Ingivande	8.5.2006		
Anmärkningar (tillgängliga på ett enda språk)			